

[Miljøministeren]

kommer efterfølgende, er der muligheder for at nå længere frem end 30 pct.

Jeg har stadig væk nogle praktiske oplysninger som svar til fru Margrete Auken. Det var vedrørende spørgsmålet om at begrænse udslippet. Vi har i dag 3 olieraffinaderier i Danmark. Det var navnlig her, man kunne tænke sig at der kunne være problemer med udslippene. Jeg er bekendt med, at der på to af dem er etableret anlæg til genindvinding af rent svovl. For det tredje raffinaderis vedkommende er der i forbindelse med en miljøgodkendelse af en udvidelse af raffinaderiet stillet vilkår for raffinaderiets bidrag til begrænsning af forureningen af omgivelserne med svovldioxid. En væsentlig forøgelse af svovludslippet vil derfor kræve en ny miljøgodkendelse.

Der er rejst spørgsmål om afbrænding af svovl f.eks. på gasbehandlingsanlægget ved Nybro. I den forbindelse kan jeg oplyse, at den miljøgodkendelse, som miljøstyrelsen har meddelt dette anlæg, er udformet sådan, at der efterfølgende kan stilles krav om etablering af afsvovlingsanlæg. Når man ikke i godkendelsen tog endelig stilling til, om et sådant anlæg skal etableres, skyldes det, at man ikke kendte naturgassens sammensætning og dermed heller ikke indholdet af svovl.

Fru Margrete Auken var også inde på spørgsmålet om, hvorfor der nogle steder tales om 1995-procenten og andre steder om 1993-procenten. Hvad er det, man skal regne med? Det er korrekt, at der i det nordiske forslag i ECE tales om en målsætning, der skal være nået i 1993. Forsuringsudvalget peger på, at den samlede virkning af udvalgets anbefalinger vedrørende reduktion af svovldioxidudledning først vil give en fuldstændig sikkerhed for en reduktion på 30 pct. i 1995. Det siger man i udvalget. Men det slår også fast, at de forskellige forslag indebærer, at den samlede danske svovldioxidudledning allerede omkring 1990 vil være nedbragt til i nærheden af de 300.000 tons pr. år, altså i virkeligheden nede på de 30 pct. Det er på denne baggrund, udvalgets opfattelse af forløbet af svovldioxidudledningen i første halvdel af 1990'erne vil blive sådan, at det svarer til opfyldelsen af det nordiske ECE-forslag. Det er på denne baggrund, at jeg på forsuringskonferencen i Ottawa sammen med de ni andre landes miljø-

ministre underskrev en deklaration, hvor jeg på regeringens vegne forpligtede Danmark til at gennemføre reduktioner af de årlige svovludslip med 30 pct. i 1993.

Fru Margrete Auken var inde på spørgsmålet om naturgassen. Jeg har været inde på det i et svar til et andet medlem, og der var også spørgsmålet om vedvarende energi. Der er ingen tvivl om, at hvis man havde muligheder for vedvarende energi, kunne vi løse spørgsmålet ad den vej. Det, der foretages her, må efter min opfattelse ikke føre til, at man stopper videreudviklingen af alternative energikilder.

Fru Margrete Auken spørger om, hvor mange afsvovlingsanlæg man egentlig har tænkt sig, hvad det er for et tal, der er tale om. Forsuringsudvalget har anbefalet, at der snarest tages initiativ til opførelse af et røg-gasafsvovlingsanlæg i fuld skala i hvert af de to elproduktionsområder med henblik på idriftsættelse omkring 1990. Formålet hermed har bl.a. været at indhente driftserfaringer på så tidligt et tidspunkt som muligt. Herudover har udvalget forudset, at der på et senere tidspunkt kan tages stilling til, hvor mange anlæg der i givet fald skal forsynes med røg-gasafsvovlingsanlæg.

På grundlag af de prognoser og forslag, udvalget har, kan man skønne, at der i 1995 vil være behov for afsvovlingskapacitet svarende til ca. 2.000 MW eller ca. 6 standard-anlæg af størrelsen ca. 350 MW.

Fru Lone Dybkjær sagde, at den bedste måde at nedsætte forsuringen på er ved at nedsætte forbruget af energi, og dermed er det også klart, at der må være et samarbejde med energiministeriet om disse forhold. Det er korrekt, og det er da også klart indledt.

Fru Lone Dybkjær var også inde på spørgsmålet om nedsættelsen af svovlindholdet i fuelolie, om man kan nedsætte det helt ned til 1 pct. over hele landet, som det er i København. Ja, det er vel en sag, man må se på i udvalget og drøfte nærmere dér.

Fru Birgith Mogensen var inde på spørgsmålet om atomkraften. Jeg tror, det er rigtigt at sige, at atomkraften ikke forurener miljøet med svovldioxid. Men atomkraftdiskussionen må ikke sammenblandes med løsningen af forsuringsproblemerne. Selv om vi påbegyndte bygningen af et atomkraftværk nu, ville det tidligst medføre mindre forurening fra 1995. Problemet med forsuringen har vi her